

Արշակ Չոպանյան

Միրո ճիչ

Օ՛հ, կայծակը, որ ամպերեն
Զիկգակելով կսլանա
Եվ որ, հսկա օճն հրեղեն,
Կաղնիներուն կսպառնա,
Կրնա՞ հանկարծ այրեին մեջ
Կասիլ, մնալ առկախյալ,
Կամ խոլ վագրին իր տալով վերջ՝
Կրնա՞ երկինքը դառնալ...
Եվ սա հեղեղն ամեհի,
Որ դաշտերը կ'ողողե,
Որ ժայռերուն դեմ կկռվի,
Ընդերքն հողին կպեղե,
Կըրնա՞ միթե, փրփրադեզ
Ահեղ սողունն այդ հեղուկ,
Կըրնա սանձել արծաթագես
Իր կոհակներն հեղհեղուկ...
Իմ սրտիս մեջ ալ ինկավ շանթ,
Հեղեղը հոգիս ողողեցին.
Մնա՞ք բարով, խինդ, հույս ու խանդ,
Զիս դրժոխքին մեջ թաղեցին...